

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Adtrahens, abstrahor

urn:nbn:de:bsz:31-101049

LA priere laquelle Epictete nous com-
mande toujours avoir a la bouche (de
laquelle fait mention le sieur du Vair au
manuel d'Epict.) me semble plus haute
que d'un philosophe.

Mon Dieu conduise moy, par la voye
ordonnée,

Je suivray volontiers, de pœur qu'un
fort lien (homme de bien

Ne m'entraîne meschant, ou en
Je pourrois arriver, suivāt la destinée.

*Quid luctemur homulli? calcitriones &
refraktarii equi hoc consequuntur, ut ver-
bera etiam aliquot excipiant, nec excu-
tiant tamen jugum, ait ille: hominum
enim in rebus gerendis sentias non mi-
nus fatum, quam calculos fluviorum li-
mus obruit (Pausan. in menip.) nec enim
consilio prudenti, nec remedio sagaci di-
vina providentia fatalis dispositio sub-
verti potest, clamat vel ipse Apulejus.
Optimum igitur est pati (incolat Seneca)
quod emendare non possis, & Deum (quo
auctore omnia eveniunt) sine murmure
comitari. Malus ille miles qui imperato-
rem suum gemens sequitur; nihil autem
ita plagas coercet, ut patientia.*

HEt ghebedt dat Epictetus ons beveelt al-
tijdt inden mont te hebben, verhaelt by de
de heer president du Vair, dunckt my vry al
wat hoogher te gaen als de leere vande Hey-
densche wijs-gierighe:

Leyt my door dijn bestemde baen

Mijn God, so sal ick willich gaen

Daer ick ghelyck een eerlyck man,

Naer u beschicking komen can:

Of anders werd' ick, als een wicht,

Gheslept na mijn bescheyden plicht.

Wat worstelen wy dwerghen hier teghen? een
aerfelende ende achter-uytszende paert doet
met sijn sterckheydt gheen ander voordeel, als
dattet sijn lijf vol slagen krijcht, en moet niet
te min het gareel draghen, en den ploegh voort
trecken. Den raedt ende beslyt der menschen
werdt vande beschickinghe Godes immers soo
lichtelijck beloopende ende gheheelijck bedeckt,
als de keyen aen den oever liggende, door het
opgheworpen slijck ofte zandt vande overloopende
reviere, seydt Pausan. Gods eeuwighe
voorsienicheyt en can noch door wyfen raedt,
noch kloeck verstandt van 'smenschen vernuft
eenichsins verhindert werden, seydt selfs den
goddeloosen Apulejus. 'Als dan best ghedulde-
lijck te verdragen 'tghene men noch beletten,
noch versetten kan: 'Als beit Godt, door wiens
macht alles beleyt wert, sonder tegen-knorren
ofte morrea in te volgen. Ten is gheen recht-
schapen lantsknecht, die met onwillicheyt en-
de al suctende sijn veldt-oversten navolght.
Daer en is niet dat plagen en slagen meer
versacht, als lijdtfaemheyde.

SEN. **F**atis agimur, cedite fatis:

OED. **N**on sollicita possunt curae

Mutare rati foedera fusi,

Quidquid patimur mortale genus

Quidquid facimus, venit ex alto.

SENECA.

Necessitatis non aliud effugium est,
quam velle, quod ipsa cogit.

QVOD